

maandag 2 juli 2018

HANDELINGEN 4 : 23-26

23 Nadat Petrus en Johannes waren vrijgelaten, gingen ze naar de leerlingen en vertelden wat de hogepriesters en de oudsten hadden gezegd. 24 Toen de leerlingen dat hoorden, riepen ze God eensgezind aan met de woorden: 'HERE, U hebt de hemel en de aarde en de zee geschapen en alles wat daar leeft, 25 U hebt door de Heilige Geest, bij monde van onze voorvader David, uw dienaar, gezegd: "Waarom snoeven de volken en beramen de volksstammen zinloze plannen? 26 De koningen van de aarde zijn aangetreden en de heersers spannen samen tegen de HERE en Zijn Gezalfde."

De leiders van het volk verbieden de leerlingen Jezus' naam nog te gebruiken: wat een tegenslag! Wat doe je als je tegenwerking ondervindt? Hier is dat volkomen duidelijk: bidden! Er worden geen doe-het-zelf-strategieën bedacht, maar de God van hemel en aarde wordt aangeroepen. In het gebed richten de leerlingen zich op de God die alle heerschappij heeft in hemel en op aarde. Geleid door de Geest zien ze dat Psalm 2 op deze situatie van toepassing is. Dit is verzet tegen de Gezalfde, tegen de Here Jezus om wie in Gods plan alles draait. Ze vragen om vrijmoedigheid en om wonderen in de naam van hun Heer en Heiland.

In dit gebed wordt niet gedankt voor de bevrijding van Petrus en Johannes, maar met het verwoorden dat Gods plan in vervulling gaat, zelfs dwars door alle verzet en vijandschap heen! Niet het lot van Gods kinderen staat in het centrum, maar het werk dat God doet om Zijn Koninkrijk te laten komen. Al biddend vertrouwen ze dat werk weer aan God toe, niet aan zichzelf. Bidden is telkens weer: de afhankelijkheid van God hervinden.

dinsdag 3 juli 2018

HANDELINGEN 4 : 24 en 27-30

24 Toen de leerlingen dat hoorden, riepen ze God eensgezind aan met de woorden: 27 'Want inderdaad, in deze stad hebben allen samengespannen tegen Jezus, uw heilige dienaar, die door U is gezalfd: Herodes, Pontius Pilatus, alle volken en ook de stammen van Israël, 28 om datgene te doen waarvan U had bepaald en voorbestemd dat het moest gebeuren. 29 Welnu, HERE, sla ook nu acht op hun dreigementen en stel ons, uw dienaren, in staat om vrijmoedig over uw boodschap te spreken 30 door ons bij te staan, zodat zieken genezing vinden en er tekenen en wonderen gebeuren in de naam van Jezus, uw heilige dienaar.'

Voor het eerst in de geschiedenis wordt de kerk geconfronteerd met vijandschap tegen de Here Jezus. Dat brengt de leerlingen dicht bij elkaar en dicht bij God. Ze peilen de diepte van wat hier gebeurt. Als gemeente worden ze nu betrokken bij de strijd die er al is vanaf de zondeval, de strijd van de HERE tegen de Satan. De inzet van die strijd is nu Jezus Christus. Door Hem was de verlamde man genezen. Een duidelijk teken van Jezus' macht.

De gemeente gaat in gebed, want de naam van Jezus roept veel verzet op. In dat gebed doorleven ze de diepte van de strijd door op te sommen wie het allemaal op Jezus gemunt hebben. Ze bidden niet om uit de strijd te worden weggenomen. Wel bidden ze voor hun eigen vrijmoedigheid om in Jezus' naam te spreken en te handelen.

Is in onze tijd de strijd ook zichtbaar? Het gevaarlijke van onze tijd is dat er meer sprake lijkt te zijn van onverschilligheid dan van openlijke vijandschap. Voor ons een gevaar dat dit bij ons lauwheid in de hand werkt en we in diezelfde onverschilligheid terecht komen. Maar hoe meer we ons door Gods Geest laten vullen, hoe meer we die strijd zullen opmerken en in ons gebed persoonlijk en als gemeente dicht bij God mogen leven.

+++++

woensdag 4 juli 2018

HANDELINGEN 4 : 31

31 Toen ze hun gebed beëindigd hadden, begon de plaats waar ze bijeen waren te beven, en allen werden vervuld van de Heilige Geest en spraken vrijmoedig over de boodschap van God.

Na dit gebed wordt duidelijk dat Gods Geest werkt! Zijn kracht gaat stromen als antwoord op het gebed van de leerlingen die samen zijn om te zoeken naar het plan van God. De plaats waar ze bijeen waren begon te beven. Dit is een bijzondere openbaring van de Geest. Hier was niet om gebeden. Het lijkt op wat er op de Pinksterdag gebeurde (2:2-4). Het werk van de Geest zelf kunnen we niet zien, daarom laat God dingen zien en voelen die alleen door Hem bewerkt kunnen worden: een aardbeving of een donderslag (vgl. Joh. 12:28-30) als teken van gebedsverhoring. Aarde en hemel worden bewogen op het gebed van Gods kinderen.

Maar ook: Allen werden vervuld van de Heilige Geest. Dit is niet een herhaling van Pinksteren, maar wel een bevestiging speciaal voor deze bijeen gekomen leerlingen. Volstromen met de Geest is steeds opnieuw nodig, zou ook Paulus later aan de Efeziërs schrijven (Ef. 5:18, 19) *“Laat de Geest u vervullen en zing met elkaar psalmen, hymnen en liederen die de Geest u ingeeft. Zing en jubel met heel uw hart voor de Heer en dank God, die uw Vader is, altijd voor alles in de naam van onze Here Jezus Christus.”* Dus merk dat maar bij jezelf en anderen op: liefde, vreugde, vrede en een diepe bewondering voor Jezus' naam! En vergeet daarbij de werken van de Geest niet (Galaten 5).

donderdag 5 juli 2018

HANDELINGEN 4 : 31-32

31 Toen ze hun gebed beëindigd hadden, begon de plaats waar ze bijeen waren te beven, en allen werden vervuld van de Heilige Geest en spraken vrijmoedig over de boodschap van God. 32 De groep mensen die het geloof had aanvaard, leefde eendrachtig samen. Geen van hen beschouwde zijn bezittingen als zijn persoonlijk eigendom, want ze hadden alles gemeenschappelijk.

Na het gebed van de leerlingen wordt duidelijk dat Gods Geest werkt. Door de kracht van die Geest gaan ze ook vrijmoedig spreken over de boodschap van God en leven ze eendrachtig, eensgezind samen. Er was niet gevraagd om de beving en de vervulling, wel om vrijmoedigheid! De nieuwe vrijmoedigheid is dus de meest directe gebedsverhoring! Er wordt in Handelingen vaak over vrijmoedigheid gesproken, steeds in verband met spreken en verkondigen. Daarbij gaat het om het openlijk belijden van de naam van de Here Jezus. Tegelijk gaat het om een vrijmoedigheid die niet afhankelijk is van welsprekendheid (communicatieve vaardigheden), maar om een door God gegeven, geestelijke kracht en volmacht.

In onze taal kennen we het woord 'vrijmoedig' in twee betekenissen: 'wees vrij' en 'wees moedig'.

Wees vrij, als je bedreigd wordt door angst: bang voor wat mensen zeggen, denken of doen. Deze angst verlamt onze vrijmoedigheid. De vrijheid die we nodig hebben is ook weer een gave van de Geest: 'waar de Geest van de Here is, daar is vrijheid' (2 Kor. 3:17).

Dat andere element: Wees moedig! Heb lef en wees niet laf! Het is de geestelijke moed die tegenover lafhartigheid staat waardoor je je snel uit het veld geslagen voelt: 'God heeft ons niet een geest van lafhartigheid gegeven, maar een geest van kracht, liefde en bezonnenheid' (2 Tim. 1:7).

Ons gebed: Uw Koninkrijk kome, een gebed om vrijmoedigheid om het Woord te spreken. En op dat gebed van ons zal God nog eenmaal de aarde bewegen. Reden voor ons om des te vuriger te bidden!

+++++

vrijdag 6 juli 2018

HANDELINGEN 4 : 32-33

*32 De groep mensen die het geloof had aanvaard, leefde eendrachtig samen. Geen van hen beschouwde zijn bezittingen als zijn persoonlijk eigendom, want ze hadden alles gemeenschappelijk.
33 De apostelen bleven met grote kracht getuigen van de opstanding van de Here Jezus, en God begunstigde allen rijkelijk.*

Er zit lijn in het werk en het getuigenis van de apostelen. Ze stáán voor het evangelie van de Here Jezus Christus. Hun verhoogde Heer geeft hen door zijn Geest de moed en de vrijmoedigheid om te blijven getuigen. Ze laten zich niet bang maken door de toenemende vijandschap van de joodse leiders. Het verbod in de naam van Jezus te spreken negeren ze. ‘Men moet Gode meer gehoorzaam zijn dan de mensen’, zeggen Petrus en de andere apostelen. Zij brengen dat in de praktijk door de opdracht van hun Heer en Heiland te volgen. En op zijn hoge positie aan Gods Rechterhand is Hij bezig zijn volk bekering en vergeving van zonden te schenken. Kijk maar naar de duizenden die tot geloof komen. En het einde was nog lang niet in zicht (5:14). Wat een geweldig succes!! Om jaloers op te worden!

En denk nu niet dat het in die jonge gemeente in de eerste plaats om het getal ging – de kwantiteit. Als wij gaan evangeliseren dan zijn we soms behoorlijk voorzichtig. We willen de mensen niet voor hun hoofd stoten. We laten ze in hun waarde, zoals dat heet. We willen ‘redelijk’ overkomen. Maar de boodschap van Petrus en de andere apostelen is wel andere koek, behoorlijk confronterend: “Jullie hebben Hem gekruisigd!” (2:23). En later (3:14, 15): “Jullie hebben Hem uitgeleverd en verstoten en geëist dat aan een moordenaar gratie verleend zou worden!” En dan roept Petrus het volk tot bekering en dat gebeurt ook op grote schaal.

zaterdag 7 juli 2018

HANDELINGEN 4 : 33-34

33 De apostelen bleven met grote kracht getuigen van de opstanding van de Here Jezus, en God begunstigde allen rijkelijk. 34 Niemand onder hen leed enig gebrek: wie een stuk grond of een huis bezat, verkocht het, bracht de opbrengst naar de apostelen, waarna het geld naar behoefte onder de gelovigen werd verdeeld.

Als het hier gaat over ‘met grote kracht getuigen’ dan horen we Petrus voortdurend het O.T. citeren. De Messias moest komen om te lijden en te sterven voor het volk. Het is juist die eenheid tussen het O.T. en het N.T. die het kwartje laat vallen. De Heilige Geest werkt door het Woord en door het hele Woord. Die prediking en dat Woord brengt tot inkeer en dat werd nog eens extra onderstreept door tekenen en wonderen die de apostelen deden.

Maar daar bleef het niet bij. De Geest bracht door de prediking de mensen niet alleen tot bekering maar ging ook een gemeenschap vormen. En wat voor een gemeente! We lezen: Ze hadden alles gemeenschappelijk. Ze verkochten hun bezittingen op vrijwillige basis en verdeelden de opbrengst onder degenen die iets nodig hadden. Ze bleven elkaar trouw door dik en dun. Ze braken het brood bij elkaar thuis en gebruikten hun maaltijden in een geest van eenvoud en vreugde. Ze loofden God daarbij. Echt een kerk, een gemeenschap vol van liefde en trouw zoals God dat bedoeld heeft.

Hoe kon dat? Dat ging helemaal niet vanzelf. Dat kostte moeite. Dit was helemaal geen club mensen die bij elkaar gingen zitten omdat ze het zo gezellig hadden en ze het zo goed met elkaar konden vinden. Maar dat kwam omdat ze bleven volharden bij het onderwijs van de apostelen, en daardoor bleven ze bidden en avondmaal vieren en konden ze een gemeenschap blijven vormen.

+++++

zondag 8 juli 2018

HANDELINGEN 4 : 34, 36-37

34 Niemand onder hen leed enig gebrek: wie een stuk grond of een huis bezat, verkocht het, bracht de opbrengst naar de apostelen 36 Eén van hen was Josef, een Leviet uit Cyprus, die de bijnaam

Barnabas had gekregen, wat in onze taal 'zoon van de vertroosting' betekent. 37 Hij bezat een akker, die hij verkocht, waarna hij het geld naar de apostelen bracht.

Echt een kerk, een gemeenschap vol van liefde en trouw zoals God bedoeld heeft. Maar als je dat mag constateren, dan moet je ook oog hebben voor gevaar dat dreigt. Dat is geen negativisme of zwartkijkerij, maar Schriftuurlijke werkelijkheid. De leerlingen herkenden dat gevaar, die tegenaanval al nadat Petrus en Johannes gevangen waren geweest. Want geleid door de Geest citeren ze David (4:24-26) vanuit Psalm 2 en herkennen de strijd die ook hier gaande is. Het verzet tegen de Gezalfde, tegen de Here Jezus om wie in Gods plan alles draait. Want de gemeente lag vanaf het begin onder vuur! De inleidende aanval van de Satan was ook hier begonnen met als doel de gemeente zo snel mogelijk te verzwakken en kapot te maken.

Het eerste gevaar dat dreigde was dat ze populair waren bij het volk (2:47, 4:21). Hun omgang met elkaar dwong respect af. Ze hadden een hele goede uitstraling. Dat bevorderde de groei van de gemeente. Maar er zat ook een gevaar in. Als je geprezen wordt ga je al gauw buiten je schoenen lopen. Om 'popi Jopie' te kunnen blijven, heb je al snel de neiging de scherpe kantjes af te vijlen van de scherpe boodschap van het Evangelie.

Het tweede gevaar waren de autoriteiten: priesters, Sanhedrin, Sadduceeën. Ze dachten met Jezus van Nazareth afgerekend te hebben. Maar niets bleek minder waar. De apostelen bleven met kracht van de opstanding van Jezus getuigen onderstreept met de wonderbaarlijke genezing van een man die al meer dan 40 jaar verlamd geweest was. Ze probeerden de apostelen de mond te snoeren door hen te verbieden in de naam van Jezus tot het volk te spreken. Het liefst zouden ze de apostelen meteen al omgebracht hebben. Maar wat konden ze uitrichten? Die genezen verlamde liep daar als een levend getuigenis rond.